

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: P. Č., o nejasném podání ze dne 12. 11. 2012, vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Na 49/2012, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 19. 12. 2012, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 1. 2013, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce. Svůj návrh odůvodnil tím, že Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) o uvedeném návrhu „dodnes nerozhodl, ač měl“.

Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se nejasným podáním ze dne 12. 11. 2012, doručeným krajskému soudu dne 19. 11. 2012, domáhá přezkoumání postupu předsedy Okresního soudu v Táboře spočívajícího v nesprávném způsobu doručování soudních písemností. Z důvodu nejasného podání krajský soud usnesením ze dne 3. 12. 2012, č. j. 10 Na 49/2012 – 4, vyzval navrhovatele, aby označil nezákonný zásah správního orgánu, proti němuž se domáhá ochrany, vylíčil rozhodné skutečnosti, označil důkazy, jichž se dovolává, a navrhl výrok rozsudku, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Na uvedené usnesení navrhovatel reagoval shora uvedeným návrhem na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných

průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2, věty druhé, zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8, věty první, tohoto zákona (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

Nejvyšší správní soud posoudil předmětný návrh, jakož i obsah předloženého soudního spisu, ze shora uvedených hledisek, a dospěl k závěru, že v projednávané věci nedochází k žádným průtahům, neboť krajský soud bezprostředně po obdržení návrhu usnesením ze dne 3. 12. 2012 zjišťoval předpoklady pro rozhodnutí o žádosti navrhovatele o osvobození od soudního poplatku, kterými jsou kromě podání žádosti a doložení nedostatku prostředků i posouzení, zda podaný návrh na zahájení řízení není zjevně neúspěšný. Byl to právě navrhovatel, kdo místo reakce na obdržené usnesení a odstranění vad podání reagoval zcela nedůvodným návrhem na určení lhůty k provedení navrhovaného procesního úkonu, takže neumožnil krajskému soudu zjistit zákonné předpoklady pro požadované rozhodnutí. Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud jeho návrh jako nedůvodný zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2013

JUDr. Radan Malík
předseda senátu